

Derefter skal jeg omtale Gæstgiverierne. Næringsbevis til at drive Gæstgiveri med eller uden Ret til Udsenkning af stærke Drikke for de der boende og rejsende gives i København af Magistraten og i Købstæderne af Politimesteren. Paa Landet faas Næringsbevis til at drive Gæstgiveri uden Ret til Udsenkning af stærke Drikke hos Politimesteren. Det er fastslaaet i § 21. § 22 handler om Bevilling til at drive Gæstgiveri paa Landet med Udsenkning af stærke Drikke og bestemmer, at det er Amtsraadet, der giver denne Bevilling. Nu har man imidlertid været klar over, at der kan være særlige Tilfælde, hvor det er nødvendigt at give Indenrigsministeren nogen Ret til at meddele saadanne Bevillinger. Man har særlig tænkt paa Badesteder, Jernbanestationer og andre lignende Steder, hvor det kan være nødvendigt at have en Bevilling for kortere eller længere Tid. Dette er i § 24 overladt til Indenrigsministerens Afgørelse. Dog har man tilføjet Paragraffen en Bestemmelse, der sikrer imod, at der sker Ulemper, som Kommunen ikke kan være tjent med. Ærede Medlemmer ville se, at i 4de Stykke af § 24, der handler om disse særlige Bevillinger og Tilladelser, tales der om Foreninger, der have faste Lokaler, som til Stadighed ere tilgængelige for Medlemmerne; i dette Tilfælde kan Bevillingen dog kun gives, hvis Kommunalbestyrelsen og Politimesteren anbefale det. Det har man sat ind der for at sikre sig, at Kommunalbestyrelsen kunde være med til at regulere Forholdene i nogen Maade. — I § 25 gives der Politimesteren Ret til at meddele visse Tilladelser og fastsættes, i hvilket Omfang de kunne gives, og ogsaa, hvor meget der skal svares i Afgift for saadan Tilladelse.

Der er Landet over mange Steder dannet Foreninger, Klubber, selskabelige Sammenkomster, eller hvad de kunne kaldes, som have været til stor Gene og Ulempe for Befolkningen, idet der i Læ af Foreningslivet har fundet mangt og meget Sted, som har været alt andet end ønskeligt. I saa Henseende har man ogsaa sikret sig og taget sine Forholdsregler i §§ 27, 28 og 29 sammen med § 24, som jeg nævnede før. Det har for Resten været glædeligt at se, at Politiet i den senere Tid har begyndt at kigge disse „Foreninger“ ganske godt efter. Der er faldet en Dom ovre paa Fyn, en anden ovre i Jylland, hvorved en saadan Foreningsvært er bleven ordentligt klappet af, fordi han har drevet ulovlig Beværtning. Ogsaa her i Lovforslaget har man søgt at sikre sig mod saadanne uheldige

Forhold og i alt Fald sætte Politiet i Stand til at gribe ind, hvor det er nødvendigt.

Jeg kommer nu til et af de omstridte Spørgsmaal, nemlig Bestemmelserne i § 30 angaaende Handel og Fordeling af stærke Drikke. Lovforslaget sætter en Varighed for disse Bevillinger af 5 Aar. Vi have ikke ment at kunne gaa med til det, men mente, der maatte et noget længere Aaremaal til, og vi have da sat 8 Aar. Det er ikke taget ganske i Spræng og Flæng, men fastsat af Hensyn til, at derved naar man at faa 2 Sogneraadvalg i den Tid, Bevillingen gælder. I øvrigt kunne disse Bevillinger hindres ved Afstemning, som foreslaet i § 30, det have vi ment at kunne gaa med til, dog saaledes, at vil man have en gammel Ret nedstemt, maa man give en Erstatning efter samme Regler som i §§ 44 og 45.

Ogsaa et andet Spørgsmaal har været meget omdebatteret i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om Lukketiden. Derom er det i Lovforslaget bestemt, at den i Købstad og paa Land ikke maa være kortere end 5 Timer mellem Kl. 11 Aften og Kl. 8 Morgen, i København 4 Timer. Dette har her forekommet Udvalgets Flertal at være en noget for lang Tid, og Resultatet er blevet, at man for København og Frederiksberg sætter Lukketidens Minimum til 3 Timer i Døgnet i Stedet for tidligere 4 Timer. Det er jo et Spørgsmaal, der kan siges meget baade for og imod. Politimyndighederne maa i enkelte Tilfælde kunne give Ret til at holde aabent udover den sædvanlige Tid, og dertil er der jo mere Trang i større Byer, navnlig her i København og paa Frederiksberg, end ude paa Landet; det følger af sig selv.

Da jeg før omtalte Retten til Handel med stærke Drikke, glemte jeg at omtale Fordelingen af saadanne fra Brugsforeninger. Der var i Lovforslaget en lang Række Bestemmelser, der gik ud paa, at Politimesteren skulde have et ret indgaaende Tilsyn med Brugsforeningerne. Flertallet har ikke ment at kunne gaa med dertil og er havnet i den Bestemmelse, at Brugsforeninger med Hensyn til Fordelingen skulde være stillede som de andre, der have Ret til Handel med stærke Drikke. Men saa har man paa den anden Side optaget et Indskrænkingsforbud baade for Butikker og Brugsforeningslokaler, nemlig at der ikke maa skænkes for dem, der komme ind og slaa en Handel af. Det har tidt og ofte været saadan, at naar saadanne Folk kom ind, skulde de have en rød Snaps, men det er ingen Nytte til, og derfor have vi kun-